

שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד

קונטרס

דוד שני יהודי

שיחות ומאמרים

מאת

הגה"צ רבי יעקב מאיר שעכטעד שליט"א

מאמר

עד דלא ידע

אידיש

מליציק מי'בונו דודוב

מאמר נ"א

אדר שנת תשפ"ז לפ"ק

לשמיעת המאמר מפי מורינו הגה"צ שליט"א, ולהערות והארות

קול דורשי יחודך

718-586-5199

בא"י 0765997840

~ ~ ~

ניתן לקבל מידי חודש הקונטרס באימל: dyyms12@gmail.com

וכן ניתן לקבל את הקונטרס דרך הדואר, במחיר חודשי של \$20 עבור הוצאת עריכת הקונטרסים
נא להשאיר הודעה בקול דורשי יחודך נומער 9

©

כל הזכויות שמורות

נסדר לדפוס ע"י:

ישר
Publishing & Production
718.484.2189

תוכן המאמר

- א. תכלית האתערותא דלתתא' .....
- ב. 'אור שלעתיד' .....
- ג. נאר אמונה! .....
- ד. געזאגט תחנון אום פורים .....
- ה. וואס איז דאס 'ברוך מרדכי'? .....
- ו. אויס ספק! .....
- ז. דער אויבערשטער טאנצט! .....
- ח. 'משמח אלוקים ואנשים' .....
- ט. 'יין לאַרמא קלא' .....
- יב. התחדשות מאהבה .....
- יג. 'היום תשמחנו!' .....

חלק מהוצאות נתנדב

לע"נ שר הצדקות והחסד

הרה"ח ר' חיים דוב (בער) ע"ה ב"ר חנני יו"ט הי"ו

(מייזעלס)

מאמר נ"א

'עד דלא ידע' סעודת משתה היין שנת תשס"ז לפ"ק

'תכלית האתערותא דלתתא'

"קול דודי דופק [פְתַחֵי לִי]"^[א] אז מען זאל מאכן אַן 'אתערותא דלתתא'! "קול דודי דופק" - מען זאלן מאכן אַן 'אתערותא דלתתא'! ממליך זיין דעם אויבערשטן מיט 'קדושה', מיט 'שמירת הברית'!

די מגילה הויבט זיך אָן "ויהי", און עס ענדיגט זיך "זרעו", דאס איז בגימטריא שד"י^[ב], דאס איז דער שם פון 'קדושה' וואס שיינט דורך 'שמירת הברית', דאס איז די גרעסטע 'אתערותא דלתתא'; אז מען איז ממליך דעם אויבערשטן מיט 'קדושה', אט דאס איז די גרעסטע 'אתערותא דלתתא'!

אבער רבוננו-של-עולם, דו דארפסט אונז דאס אויך געבן, מיר קענען גארנישט! מיר ווייסן גארנישט! דו דארפסט אונז דאס אויך געבן! רבוננו-של-עולם מיר ווייסן גארנישט, מיר קענען גארנישט, העלף אונז דאס אויך!

דו ביסט א גוטער טאטע!

דו ביסט א גוטער טאטע!

העלף אונז דאס אויך! העלף אונז דעם 'אתערותא דלתתא', העלף אונז דעם 'אתערותא דלעילא', עס איז אלץ פון דיר אליין, מיר ווייסן

א. שיר השירים ה, ב.

ב. 'ברית כהונת עולם' מאמר 'הסתר אסתיר' פרק ל"ג.

גארנישט, מיר ווייסן גארנישט, מיר קענען גארנישט - רבונ-של-
עולם! [א]

דאס סטעמפל פון דער מגילה איז 'שמירת הברית', דאס סטעמפל
פון דער מגילה איז 'שמירת הברית'; אז מען הערט דער מעשה
'מִשְׁנֵים קדמוניות' [ב] איז מען זוכה צו 'שמירת הברית', צו 'זכרון
דקדושה'.

'אור שלעתיד'

אוי! רבונ-של-עולם! מאך אונז דו פרייליך! דו ווייסט דאך אז
מען קען נישט זיין פרייליך נאר דורך דיר! דער אויבערשטער איז
'שמחתן של ישראל'! [ג] דער רבונ-של-עולם איז דער 'ליבן של
ישראל', "שמח נפש עבדך"! "שמח נפש עבדך פי אליך ה' נפשי

ג. עיין 'זרע קודש' פר' תזריע: אמרו חז"ל (שהש"ר ה, ב) שאומר יתברך, 'פתחו לי פתח
כחודה של מחט ואפתח לכם' כו', ובאמת אמרו ז"ל (סוכה נב ע"ב) אלמלא הקב"ה עוזרו לא
יהיה יכול לו, נמצא שבוודאי בהתחלה זו שהאדם פותח פתח כחודה של מחט, גם כן אי
אפשר בלא עזרתו יתברך, ואפשר שזה מה שאנו צועקים אליו יתברך, 'השיבנו ה' אליך
ונשובה', חושב יתברך זה בעצמו לפתח כחודה של מחט, ועל ידי זה פותח להם יתברך
שערי תשובה, ומכניסם לתוכם; וכע"ז ב'ליקוטי הלכות' ה' קרי"ש ה"ה אות י'.

ד. עיין 'ליקוטי הלכות' ה' פורים ה"א אות א': וזה בחינת קריאת המגילה שקבעו לדורות
לקרות המגילה בכל שנה ושנה. והיא עיקר המצוה של פורים כדי לעורר את ישראל בכל
שנה מבחינת שנה על-ידי סיפור מעשה של שנים קדמוניות, שזה בחינת המגילה שהיא
דבר יקר מאוד וכל עיקרה הוא בחינת סיפור מעשה שמתחלת: "ויהי בימי אחשוורוש", וכן
עד סוף המגילה, הכל הולך על דרך סיפור מעשה והוא מעשה של מרדכי ואסתר שהוא
בחינת מעשה של שנים קדמוניות, שע"ז מעוררין מהשינה בכל שנה ושנה.

ה. עיין 'ליקוטי הלכות' ה' פריה ורביה ה"ג אות כ"ג: עיקר שורש השמחה באמת נמשך
מבחינת השמחה בו יתברך, שזהו עיקר השמחה באמת, כי באמת לאמיתו אין שום שמחה
בעולם כי אם כשזוכין להאמין ולידע ממנו יתברך, שזה עיקר החיים האמיתיים לכל אחד
ואחד כפום מה דמשער בלביה, כמו שכתוב, "כי בו ישמח לבנו", 'כי בו' דייקא 'ישמח
לבנו', כי אין שום שמחה אחרת באמת חוץ מזה.

אַשָּׁא! [ח] 'מיר גיבן זיך איבער צו דיר [ח]; דו מאך אונז פרייליך, דו מאך אונז פרייליך!

עס איז היינט זייער א גרויסער טאג! א שרעקליכער טאג! עס שיינט היינט דער 'אור הגנוז' פון לעתיד! [ח] בעת 'סעודת פורים' שיינט דער 'אור הגנוז', אן אור וואס שיינט נישט א גאנץ יאר [ט], דער 'אור הגנוז' פון לעתיד, פון דער גאולה העתידה, פון 'חירות מיצר הרע', 'חירות ממלאך המות', דאס שיינט ערשט.

רבונ־של־עולם! רבונ־של־עולם! מיר ווייסן גארנישט! מיר ווייסן גארנישט! עס איז גאר א גרויסער טאג, עס איז גאר א גרויסער טאג, עס איז גאר א גרויסער טאג! מיר ווייסן גארנישט, רבונ־של־עולם!

נאר אמונה!

די עצה איז - 'פושט יד', דאס איז 'אמונה! אמונה, אמונה, אמונה, אמונה, אמונה, אמונה! דער 'פושט יד' - 'אמונה! דער אויבערשטער זאגט, אמונה איז א 'יד! 'נאר אמונה! אט דאס איז דער 'פושט יד'!

מען דארף האבן נאר אמונה, נאר אמונה, אט דאס איז דער 'פושט יד' צום אויבערשטן צו מקבל זיין אלעס גוטס, אלע שפע ברכה והצלחה ברוחניות ובגשמיות! נאר אמונה, אמונה, אמונה, אמונה!

ג. תהלים פרק פ"ו פסוק ד'.

ז. עיין 'שיחות הר"ן' אות ב': וכן כשמגיע שבת או יום טוב אזי אני מוסר כל ההתנהגות וכל הענינים והתנועות של אותו השבת או היום טוב להשם יתברך שיהיה הכל כרצונו יתברך. ואזי איך שמתנהג באותו השבת ויום טוב שוב אינו חושב וחושש כלל שמא לא יצא ידי חובה בהנהגת קדושת אותו היום, מאחר שכבר מסר הכל לה' יתברך וסמך עליו יתברך לבד.

ח. עיין 'ליקוטי הלכות' הל' פורים ה"ד.

ט. עיין 'ליקוטי הלכות' הל' תחומין ה"ד אות ט'; שם הל' בכור בהמה טהורה ה"ד אות ט'; שם הל' מתנה ה"ג אות י"א, ועוד.

ביי 'מלחמת עמלק' זאגט דער אויבערשטער, זאגט די הייליגע תורה [1]: "וַיְהִי יָדְיוֹ אַמוֹנָה"; ווייל די עצה איז 'אמונה'! אז עס ווערט בטל די ספיקות, אט דאס איז 'מחיית עמלק', דאס איז 'מחיית עמלק' [א].

נאר אמונה, אמונה, אמונה, אמונה, "ויהי ידיו אמונה", "ויהי ידיו אמונה", אט דאס איז די 'אתערותא דלתתא'!

רבנו-של-עולם, רבנו-של-עולם, העלף אונז דו אליין, העלף אונז דו אליין אליין אליין! מיר ווייסן גארנישט! אז דו וועסט אונז העלפן וועלן מיר געהאלפן ווערן! אז נאר דו וועסט אונז העלפן וועלן מיר געהאלפן ווערן - נאר אז דו, אז דו! אליין קען מען זיך נישט העלפן, דו ווייסט דאך דעם אמת!

מיר דארפן שרייען צום אויבערשטן! עס איז היינט א 'יום תפילה', א יום פון 'הודאה', א פרייליכער 'יום תפילה', א פרייליכער 'יום תפילה'.

געזאגט תחנון אום פורים

עס שטייט אין **טור** [2], עס איז געווען צוויי ישיבות אין בבל, גרויסע ישיבות, וואס זיי פלעגן זאגן תחנון דעם היינטיגן טאג, ווייל עס איז א יום הגאולה, א יום ישועה, מ'קען אויסבעטן אלעס אלעס גוטס.

היינט שיינט אן 'אור שלעתיד', ביי דער 'סעודת פורים' שיינט אן 'אור' וואס וועט שיינען 'לעתיד'. אין דער 'גאולה' (של פורים) איז שוין

י. שמות יז, יב.

יא. עיין 'נוצר חסד' (קאמארנא) על אבות פ"א על המשנה 'עשה לך רב וכו' והסתלק מן הספק'; גם עיין 'תולדות יעקב יוסף' פר' דברים, אות א': שמעתי 'הודאי שמו' וכו', (פיט וכל מאמינים). אבל הספק הוא חיצונית וקליפות ודפח"ח.

יב. טור או"ח סי' תרצ"ג, וז"ל: "כתב ר"ע ז"ל, מנהג בשתי ישיבות ליפול על פניהם כיון שהוא יום נס ונגאלו בו צריכין אנו לבקש רחמים שיגאלנו באחרונה כבראשונה.

דא די 'גאולה' (שלעתיד)^[17], אין דער מגילה איז דא א ישועה פון לעתיד, וואס דאס דארפן מיר ערשט ממשיך זיין און אריינכאפן אויף תמיד.

מיר דארפן האבן גרויסע ישועות! קיינער קען דיר נישט העלפן נאר דו אליין! היינט! היינט! רבונו־של־עולם, היינט! **"הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֹתָי וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם!"**^[18] רבוש"ע, רבוש"ע, מיר ווייסן גארנישט, דו מאך אז מיר זאלן וויסן, דו מאך אז מיר זאלן וויסן!

מיר דארפן היינט אנהויבן פארקערט, מיר דארפן אנהויבן פון "לא ידע" און קומען צו א געוואלדיגער ידיעה, וואס נאכער וועט מען קומען צו דער ידיעה פון **"תכלית הידיעה אשר לא נדע!"**^[19].

וואס איז דאס 'ברוך מרדכי'?

מיר דארפן אנהויבן מיט "לא ידע"! מיט "לא ידע"! גיב אונז אז מיר זאלן וויסן, מיר זאלן וויסן וואס איז דאס "ברוך מרדכי", וואס איז דאס "ברוך מרדכי", וואס איז דאס "ברוך מרדכי", וואס איז דאס דער 'אור הצדיק', וואס איז דאס דער "ברוך מרדכי", מיר זאלן וויסן וואס איז דאס "ברוך מרדכי", וואס איז דאס "ברוך מרדכי" - אז מיר זאלן האבן **"בְּשָׂמִים רֵאֵשׁ"**^[20].

יג. עיין 'ליקוטי הלכות' הל' תענית ה"ד אות כ': ועל כן כל המועדים בטלים חוץ מפורים, כי כל המועדים הם זכר ליציאת מצרים שהיה אז נסים נגלים שהם שינוי הטבע שזה אי אפשר כי אם לפי שעה כנ"ל, אבל לעתיד תתנהג העולם על ידי השגחה ונפלאות בכל עת ושעה ורגע ויראו בכל עת נפלאותיו העצומים. ועל כן יהיו כל המועדים בטלים, אבל ימי הפורים לא נבטלים כי גם בנס של פורים ראו נפלאות השגחתו בכל עת ורגע, שזהו בחינת התגלות השגחתו של לעתיד. ועל כן ימי הפורים לא יבטלו גם לעתיד.

יד. תהלים כח, ט.

טו. ספר 'בחינות עולם' פ"ב אות י"ט. עיין 'ליקוטי הלכות' הל' נפילת אפים ה"ד: ועל כן חייב איניש לבסומי, דהיינו להשתכר בפורים בשביל שמחה, כמו שכתוב (תהלים קד), 'וין ישמח לבב אנוש'. וצריכין להגדיל השמחה עד שיזכה על ידי השכרות והשמחה של פורים לבא לבחינת 'תכלית הידיעה אשר לא נדע' שזהו בחינת 'עד דלא ידע' וכו'.

טז. עיין 'ליקוטי הלכות' הל' ברכת הריח ה"ד אות ה': עיקר הקדושה היא בחינת הנשמה

מרדכי איז "בשמים ראש", "מר דרור", "מרי דכיא"; "מרדכי" איז "מרי דכיא" - "בשמים ראש"^[ט] - די בעסטע בשמים, א ריח פון גן עדן! מיר זאלן שפירן א ריח פון גן עדן ביי תורה, א ריח פון גן עדן ביי תפילה, א ריח פון גן עדן ביי שמירת הברית; אט דאס איז 'מרדכי', שפירן א ריח פון גן עדן פון 'קדושה', אט דאס איז 'מרדכי'.

א ריח פון גן עדן אין תורה, א ריח פון גן עדן אין תפילה, שפירן א ריח פון גן עדן אין דעם רוח הקודש פון דעם הייליגן רבי'נס ספרים, אט דאס איז מרדכי^[יח]. שפירן א ריח פון גן עדן אין 'סיפורי

שהיא חלק אלוך ממעל שעיקר חיותה הוא הריח. ועל כן על ידי שמן המשחה שהוא בחינת ריח, בחינת משיח, על ידי זה מעלין כל הדברים מחול לקודש. ומרדכי נמשך משם, כי הוא בחינת **בשמים ראש** (שמות ל כג), מר דרור. ועל כן היה לו **כח גדול של משיח** לעמוד כנגד כל קליפות המן עמלק.

יז. גמ' חולין דף קל"ט ע"ב. גם עיין 'ליקוטי הלכות' הל' תחומין ה"ד אות כ': וזה בחינת מרדכי - מרי דכיא, בחינת ריח הטוב של שמן המשחה שעל ידו נתקדשו כל כלי המשכן ונכנסו מחול אל הקודש, שהם בחינת תיקון חטא העגל שכולל כל החטאים. נמצא שעל ידי מרדכי שהוא בחינת מר דרור ראש הבשמים של שמן המשחה, על ידו נכנסין מחול אל הקודש ונמתק ונתתקן כל החטאים שהם בחינת חטא העגל ונתהפך ונעשה מזה בחינת משכן אשר משם תצא תורה כנ"ל, כמו שכתוב, 'ונועדתי לך שם ודברתי אתך' וכו'. וזה בחינת פורים שהוא בחינת הארת מרדכי וכו' כנ"ל בחינת 'הדודאים נתנו ריח', שני הדודאים, אפילו הדוד תאנים הרעות אשר לא תאכלנה מרע גם הם נתנו ריח הטוב על ידי בחינת מרדכי שהוא בחינת ריח הטוב בחינת בשמים ראש מור דרור וכו'.

יח. עיין אוסף מכתבים (חלק א' מכתב כ"ז) וז"ל מוריני הגה"צ שליט"א: יש לשון מרבינו הקדוש שאמר שיש אחד שכלול משני משיחים, ומסתמא עולה זה על עצמו - כמו שגילה קודם שאמר המאמר בליקו"מ (סימן טז) שמדבר שם מתרין משיחין - כי הרי המאמרים בספר ליקוטי מוהר"ן הם מעלת קדושת רבינו הק' בעצמו, והוא ומאמרויו חד הם, וכשלוּמדים אותם לומדים את עצם אור קדושת רבינו. כשמרגישין כל זאת, אזי טועמין טעם גן עדן מכל מאמר ומכל סיפור ושיחה, ולא דבר ריק הוא. ואם הוא ריק - הוא "מכס", היינו מהרע, מהקליפות המורדים במלכות, המחטיאים את האדם, ועד כמה שהקליפות לא מצליחים - לכל הפחות מסתירים את האמת, והם הרשעים העושים לעצמם שם טוב בארץ ועי"ז מחטיאים את הרבים, ולהם מסייע הבע"ד בכל כוחותיו, וכידוע בימינו אנו בעו"ה. ובליקוטי הלכות (שבת הלכה ח' אות ט' ואילך) מביא עוד תכסיסים שמקורם מהבע"ד, כגון, כי יש צדיקים שיש בהם בחינה של שם ה', כלומר שיכולים לגלות שמו ואלקותו בעולם, ויש שיש להם מעט שם השם... ויש יותר ויש יותר ויותר. והבע"ד המחטיא בערמתו, יודע שהקדושה סוף

מעשיות", וואס דאס איז א ריח פון גן עדן, א ריח של עדן; נישט גן עדן, נאר עדן; "וְנִהְיֶה יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן"^[ט]; שפירן א חיות דקדושה, א חיות דקדושה, אט דאס איז מרדכי, און דאס דארפסטו אונז געבן.

אויס ספק!

רבנו-של-עולם! מיר ווייסן גארנישט! מיר זענען 'עד דלא ידע', גיב אונז א 'ידע', גיב אונז א 'ידע'! מיר זאלן האבן א ריח פון גן עדן פון 'סור מרע', א ריח פון גן עדן פון 'עשה טוב'! גיב אונז, גיב אונז, גיב אונז, מיר האבן גארנישט, גיב אונז! דו ביסט אונזער גאט, דו ביסט אונזער טאטע! אָן דיר האבן מיר גארנישט!

גיב אונז מיר זאלן וויסן וואס איז דאס 'ארור המן', וואס איז דאס 'ארור המן', מען זאל אנטלויפן פון דער סטרא אחרא, מען זאל אנטלויפן פון די 'ערב רב', מען זאל אנטלויפן פון עוונות 'במחשבה דיבור ומעשה' אזוי ווי מען אנטלויפט פון 'צואה רותחת' און נאך מער און מער, אט דאס איז 'ארור המן'!

ווער וויל דען זיין פארשאלטן?! ווער וויל דען זיין פארשאלטן?! אז מיר וועלן וויסן וואס איז דאס 'ארור המן', וועט מען דאך

כל סוף מתגברת, ומפחד שהצדיקים שבהם תלוי תיקוני כל נשמות ישראל ותיקון כל העולמות לתקן עולם במלכות שד"י, אמנם יתקנו את העולם - אזי הבע"ד מעלה ומפרסם יותר את הקטנים במעלה, כדי שלכל הפחות יסתירו את אור הצדיקים הגדולים, שהם אורו של הקב"ה. וזה בחינת הנאמר בעמלק בחז"ל "חתך זנבות וזרקן כלפי מעלה" (הגם שעיינתי עכשיו ברש"י בדברים כה-יח שכתב: 'ויזנב בך מכת זנב, חותך מילות וזרקן כלפי מעלה'. וגם בדעת זקנים מבעלי התוספות נאמר שהיה חותך מילותיהן של ישראל וזרקן כלפי מעלה. אבל בליקו"ה נאמר כלשון שכתבתי, ואולי יש חז"ל בלשון הזה) והגם שכל הצדיקים מגדול ועד קטן מוגלין ומפרסמין שם ה', ועליהם כל בית ישראל נשען בלי שום ספק. וצריכים להאמין בכל אחד מישראל שהוא חלק אלוך ממעל, כמו שכתוב (דברים לב, ט) "כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו", מכ"ש הצדיקים המקרבין את ישראל לאביהם שבשמים.

אנטלויפן פון דער 'טומאה', אנטלויפן פון די פגמים, אנטלויפן פון עוונות - רבונ־של־עולם!

היינט דארף מען אסאך שרייען צום אויבערשטן!

אז מען זאל וויסן א קלארע ידיעה וואס איז דאס 'ברוך מרדכי', און מען זאל וויסן א קלארע ידיעה וואס איז דאס 'ארור המן', אט דאס איז אונזער 'מלחמת עמלק'.

אויס ספק, אויס ספק, אויס ספק - אט דאס איז 'מחיית עמלק'! האבן א קלארע ידיעה וואס איז דאס 'ברוך מרדכי', האבן א קלארע ידיעה וואס איז דאס 'ארור המן', אויס 'ספק', אט דאס איז 'מחיית עמלק', דאס איז 'מחיית עמלק'!

דער אויבערשטער טאנצט!

דער הייליגער רבי זאגט, דער הייליגער רבי זאגט^[ב]: "על ידי המחאת כף וריקודים, נעשה המתקת הדינים".

אט דער מאמר איז פון 'פורים'^[כא], און דער רבי האט עס געמיינט 'פורים', דער רבי האט עס געמיינט 'פורים', ער האט געזאגט קלאר אז ער מיינט 'פורים' - "על ידי ריקודים והמחאת כף-אל-כף נעשה המתקת הדינים!"

אז אידן טאנצן, אז אידן טאנצן פורים, אידן זינגען פורים, אידן פרייען זיך פורים, פריידט זיך דער אויבערשטער, דער אויבערשטער

כ. 'ליקטי מוהר"ן' תורה י' קמא אות א' וז"ל: כשיש חס ושלום דינים על ישראל, על-ידי ריקודים והמחאת כף אל כף נעשה המתקת הדינים.

כא. עיין 'שיחות הר"ן' שיחה קל"א, וז"ל: כשכתבתי לפניו התורה ואלה המשפטים (סימן י' חלק ראשון מליקוטי מוהר"ן) המתחלת: כשיש דינים ח"ו על ישראל, על ידי ריקודין והמחאת כף נעשה המתקת הדינים וכו', אמר לי: כך אמרתי, שעכשיו נשמע גזירות ח"ו על ישראל, והנה הולכים וממשמשים לבוא ימי הפורים האלה (כי התורה הזאת נאמרה סמוך לפורים) והיו ישראל מרקדים ומחאו כף ועל ידי זה ימתיקו הדינים. וחזר וכפל דבריו ואמר בפה מלא: כך אמרתי, וכו' עיי"ש.

טאנצט! דער אויבערשטער טאנצט! דער אויבערשטער מאכט 'המחאת כף', עס ווערט המתקת הדינים, המתקת הדינים.

'חייב אדם לבסומי בפוריא'^[כב]. 'בסומי' איז זיס און געשמאק. 'בסומ"י' איז 'בשמים', דאס איז 'מרדכי', 'בשמים ראש', 'מר דרור' - 'חירות ממלאך המות', 'חירות מיצר הרע', אט דאס איז די ריכטיגע שמחה, דאס איז די 'ריחות של גן עדן'. 'אסתר' איז דאך 'הדסה'^[כג]. דאס איז 'ריח של גן עדן', 'המתקת הדינים', 'המתקת הדינים'. מרדכי איז בגימטריא "רב חס"ד"^[כד], דאס איז המתקת הדינים!

אז מיר זענען פרייליך, אז מיר זענען 'בסומי בפוריא', מען טאנצט און מען זינגט צום אויבערשטן, ווערט 'המתקת הדינים' אויף דער גאנצער וועלט!

'משמח אלוקים ואנשים'

דער אויבערשטער זאל ארויסנעמען אלע אידן פון אלע שוועריקייטן, פון אלע שוועריקייטן ברוחניות, פון אלע שוועריקייטן בגשמיות.

רבנו-של-עולם, זיי ממשיך אויף אונז א 'ישועה' פון 'לעתיד', העלף אונז - גאט! העלף אונז! העלף אונז! העלף אונז! זיי מיט אונז! **וועמען זאלסטו העלפן אז נישט אונז?! וועמען? וועמען? פארוואס האסטו באשאפן דער וועלט? נאר פאר אונז צו העלפן! נאר פאר אונז צו העלפן - יעדן איינעם! יעדן איינעם!**

רבנו-של-עולם! יעדער איינער, יעדער איד איז ביי דיר חשוב אזוי ווי א 'בן יחיד'! אלע אלע, אפילו א 'גרוע שבגרועים', יעדער איד איז ביי דיר חשוב אזוי ווי א 'בן יחיד'!

כב. מגילה ז ע"ב.

כג. אסתר ב, ז.

כד. 'משנת חסידים' מסכת אדר פרק ב'.

רבנו של-עולם, מיר זענען מקיים דעם 'לבסומי בפוריא'; רבנו של-עולם, זיי דו אויך מקיים 'לבסומי בפוריא'! זיי ממתיק דינים, זיי ממתיק דינים! זיי ממשיך 'יין המשמח', זיי ממשיך אן אור פון 'בינה', אן אור פון 'בינה' פון 'יין המשמח'^[כה], זיי ממשיך 'יין המשמח', זיי ממשיך 'יין המשמח', זיי ממשיך אויף אונז 'יין המשמח', מיר זאלן תמיד זיין פרייליך, מיר זאלן תמיד זיין "הַמְשִׁיחַ אֱלֹקִים וְאֲנָשִׁים"^[כז].

פארוואס זענען מיר באשאפן געווארן? צו משמח זיין 'אלוקים ואנשים'!^[כז] משמח זיין דער וועלט - אויף דער וועלט - פון דעם 'חיות דקדושה', און משמח זיין אלע עולמות! מיר זענען באשאפן געווארן צו משמח זיין 'אלוקים ואנשים'! דארפסטו דאך אונז מאכן פרייליך, דארפסטו דאך אונז מאכן פרייליך!

רבנו של-עולם, "שִׂמְחַ נְפֹשׁ עַבְדְּךָ"^[כח] "שמח נפש עבדך"! "שמח נפש עבדך" - רבנו של-עולם!

כה. עיין 'ליקוטי מוהר"ן' סי' מ"א: על ידי ריקודין, ששותה יין המשמח, שהם שורש הגבורות שבבינה. ונמשכין למטה בתוך הרגלין, היינו שמרקד, בזה מגרש החיצונים משם, וזאת התלהבות של הריקוד, והוא "אשה ריח ניחוח לה"^[כח] (במדבר כ"ח). [ובספר 'ליקוטי עצות' (ערך 'שמחה') עפ"י התורה הנ"ל מוסיף על זה בזה"ל: ריקודין של מצוה, כגון ששותה יין בשבת ויום טוב או בחתונה של מצוה או בשארי סעודת מצוה, ושותה במדה וכונתו לשמים, לזכות לשמחת ישראל, לשמוח בשם יתברך אשר בחר בנו מכל העמים וכו', ונתעורר לשמחה על ידי זה עד שנמשך השמחה לתוך הרגלין, דהיינו שמרקד מחמת שמחה, על ידי זה מגרש החיצונים הנאחזים בהרגלין, וממתיק ומבטל כל הדינים, וזוכה לקבל כל הברכות].

כו. שופטים ט, יג.

כז. עיין 'ליקוטי הלכות' הל' יין נסך ה"ג אות ג': וזה בחינת יין 'המשמח אלקים ואנשים', בחינת 'יין ישמח לבב אנוש', כי עיקר השמחה הוא כשמרגישין בלב ידיעת אלקותו יתברך שמשם נמשכין כל השמחות שבעולם, בבחינת 'עבדו את ה' בשמחה וכו' דעו כי ה' הוא האלקים', שעיקר השמחה כשיודעין כי ה' הוא האלקים, בבחינת 'אנכי אשמח בה'. וכתוב, "כי בו ישמח לבנו וכו'". וכתוב, "שוש אשיש בה" תגל נפשי באלקי וכו'", וכתוב, "ואני בה" אעלוזה אגילה באלקי ישעיי", כי עיקר השמחה הוא כשיודעין מה' יתברך שזה עיקר התכלית והטובה שבכל הטובות.

כח. תהלים פו, ד.

'יין לאַרמא קלא'

דער הייליגער רבי זאגט [כט], עס איז א זוהר [ל]: **'יין לאַרמא קלא!'**
 (- יין הוא להרים הקול) **'יין לארמא קלא'**. אז מען טרינקט ויין, דארף
 מען זיין פרייליך 'בשירה וזמרה', 'יין לארמא קלא', 'יין לארמא
 קלא! [לא]

אז מען שרייט צום אויבערשטן (דורך די) 'יין לאַרמא קלא', ווערט
 נמשך **'שמן בְּחַטָּאֵי'** [לב], 'שמן בחשאי', עס ווערט נמשך "שמן משחת
 קודש", דער הייליגער שָׁמוֹן, שָׁמֵן פֿון בשמים, פֿון **'קְטֹרֶת יִשְׁמַח לֵב'** [לג],
'קטורת ישמח לב', "קטורת ישמח לב", דורכדעם וואס מען שרייט
 צום אויבערשטן, מען זינגט צום אויבערשטן, מען טאנצט צום
 אויבערשטן!

רבנו של-עולם, מיר זענען מגושמ'דיג; **אבער "לְבִי וּבְשָׂרִי יִרְנְנוּ אֶל
 אֵל חַי!"** [לד] "לבי ובשרי" - מיט אונזער 'רוחניות' מיט אונזער 'גשמיות'
 - מיט אונזער גראבן גוף - 'לבי ובשרי ירננו אל אל חי!' 'לבי ובשרי
 ירננו אל אל חי!'

כט. 'ליקוטי מוהר"ן' סי' כ"א בסופו.

ל. פר' שמיני דף ל"ט ע"א.

לא. עיין 'ליקוטי הלכות' הל' אפטרופוס ה"ב אות ח': זה בחינת 'חייב איניש לבסומי בפוריא
 עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי'. זה בחינת מקיפים העליונים הנ"ל ששם הידיעה
 והבחירה כולו חד ושם כולו טוב ושם הוא בחינת **'דלא ידע'** וכו' ואי אפשר להשיג זה
 השכל עכשיו. ובפורים צריכין להשתכר עד שיעלה ויגיע עד שם ועיקר השכרות של פורים
 הוא ביין, זה בחינת **'נכנס יין יצא סוד'**, כי מובא במאמר הנ"ל על פסוק 'נחמו נחמו יאמר
 אלקיכם', כי **'יין לארמא קלא'**, עיין שם. וזה בחינת **שתיית היין של פורים**, זה בחינת קולות
 הנ"ל שמעוררים אותן על ידי היין שהוא בחינת לארמא קלא ועל ידי זה נתגלית המוחין
 בבחינת 'נכנס יין יצא סוד'.

לב. עיין זוהר שם.

לג. משלי כז, ט.

לד. תהלים פד, ג.

אט דאס איז די הארה פון 'צדיק', דאס איז די הארה פון 'צדיק', זינגען פארן אויבערשטן, שרייען צום אויבערשטן, 'לבי ובשרי ירננו אל אל חיל'!

התחדשות מאהבה

אט דאס איז דער 'פורים הקדוש' וואס אידן האבן מקבל געווען א 'התחדשות!' עס איז דא א רמז פון **רבין**, וואס מען האט פארשטאנען אז דער רבי האט עס זיכער געמיינט, אז היינט איז די התחלה נאר פון פורים!^[לה]

מען דארף זיך באנייען מיט 'תשובה מאהבה', 'הדור קבלוה מאהבה'^[לו], 'תשובה מאהבה', ליב האבן דעם אויבערשטן!^[לז]

און אז מען האט נישט קיין כח, איז אפילו די 'תשובה מיראה' פון פורים, איז אויך (אהבה)!

יראת ה' טהורה, אָן עצבות, אָן מרה שחורה, איז א 'יראה' וואס איז 'אהבה', אהבה צום אויבערשטן!^[לח]

לה. עיין 'ליקוטי מוהר"ן תניינא תורה ע"ד, וז"ל בא"ד: צירוף של פורים מרומז בפסח, בפסוק (שמות כג) "שבעת ימים תאכל מצות כאשר צוותיך למועד חודש האביב, כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם", ממצרים ולא יראו פני ריקם - ר"ת פורי"ם, כי פורים הוא דרך לפסח, שהיו יכולים להיות נזהרין מוחמץ (ופסק באמצע הענין ולא גילה יותר). כי בתחילה היה כל ההתחלות מפסח, ועל-כן כל המצוות הם זכר ליציאת מצרים, ועכשיו... (ולא סיים). [עיין מ"ש על זה ב'ליקוטי הלכות' הל' ברכת הריח ה"ד אות כ"ה: עכשיו ההתחלה של הגאולה ותיקון כל העולמות הוא מפורים. כמו שמובן מרמזי דיבורי הקדושים של רבינו ז"ל. בעת שאמר התורה על פסוק מ'מצרים ולא יראו פני ריקם שהוא ראשי תיבות פורים. שאמר אז כי מתיחלה היו כל ההתחלות מפסח שהוא יציאת מצרים. ועכשיו וכו' ופסק באמצע ולא סיים דבריו. ומתוך דבריו הבנתי שעכשיו ההתחלה מפורים. שהוא מחיית עמלק שהיא עיקר הגאולה של משיח].

לו. גמ' שבת דף פ"ח ע"א.

לז. עיין 'ליקוטי הלכות' הל' פורים ה"ד אות ב': פורים הוא בחינת התגלות 'אור האהבה שבדעת' שיתגלה לעתיד לבוא. ועל כן לא יתבטלו ימי הפורים אפילו לעתיד.

לח. עיין 'ליקוטי הלכות' הל' בכור בהמה טהורה ה"ד אות כ"ט: זאת היראה נפלאה של פורים

יעדער איד איז מקושר צום אויבערשטן, מען דארף דאס נאר דערוועקן; מיט דעם 'לבסומי בפוריא' דערוועקט מען דער אהבה צום אויבערשטן; און מיט אהבה צום אויבערשטן ווערט בטל אלע דינים און אלע צרות!

אז עס איז דא א פירוד פון אידן צום אויבערשטן, פון דארט נעמט זיך אלע צרות; אז א טאטע קוקט נישט אויף די קינדער, טוט מען מיט די קינדער וואס מען וויל, מען מאכט חרוב די קינדער ברוחניות ובגשמיות; גיב אויף אונז א גוטן קוק! א גוטן קוק!

'תשובה מאהבה!' שיינ אונז א 'תשובה מאהבה', מיר זאלן א גאנצן טאג בענקען צום אויבערשטן, בענקען צום אויבערשטן, בענקען צום אויבערשטן! ליב האבן דעם אויבערשטן, וועלן דעם אויבערשטן, וועט בטל ווערן אלע סטרא אחרא! אלע סטרא אחרא, אלע סטרא אחרא, אלע צרות ברוחניות, אלע צרות בגשמיות.

'היום תשמחנו!'

רבנו של-עולם, דו קענסט דאך דעם כלל ישראל, דו ווייסט דאך אונזערע צרות, דו ווייסט דאך אונזערע ביטערנישן, דו ווייסט דאך אז מיר זענען פארבינדן - 'תתיר צרורה!'

'תתיר צרורה!'

'תתיר צרורה!'

'תתיר צרורה!'

'תתיר צרורה!' נעם אונז ארויס פון אלע צרות! 'תתיר צרורה', 'תתיר צרורה', נעם אונז ארויס פון אלע צרות!

נמשכת עלינו בשכל נפלא מאד מהצדיקים הגבוהים מאד מאד עד שהיראה נעלמת מאד ואין ניכר ונראה כי אם עוצם הפלגת השמחה של היראה, כי זה עיקר שלימות התיקון של היראה כשנזהרין שלא לבא על ידי היראה והפחד לעצבות ח"ו שלא יפול על ידי זה יותר ח"ו רק על ידי היראה יתחזק בשמחה גדולה בה' להיות בטוח בחסדיו המרובים שהכל יתתקן ויתהפך לטובה.

יעדער איינער, אפילו א 'רחוק שברחוקים', אלע אלע אידן ווילן דינען דעם אויבערשטן, נאר דער יצר-הרע נאָרט זיי אפ, אבער זיי ווילן דינען דעם אויבערשטן! **נעם אוועק דעם יצר הרע פון זיי, וועסטו זען ווי זיי לויפן צו דיר!**

עס וועט זיין "לבי ובשרי ירננו אל אל חי"! "לבי ובשרי ירננו אל אל חי"!

היינט! רבוש"ע - היינט! **"ואם לא עכשיו אימתי?!"** היינט וועסטו ממשיך אלע ישועות ביי אידן, היינט וועלן מיר זיך מקשר זיין צו דיר, היינט ווען עס שיינט דער אור הצדיק, "לבי ובשרי ירננו אל קל חי".

עס וועט אוודאי היינט נמשך ווערן אלע ישועות ברוחניות ובגשמיות, ארויסצונעמען אונז אלע פון אלע מיצרים, און אז מיר זאלן זיין 'משמח אלוקים ואנשים' כל ימי חיינו לעולמי עד ולנצח נצחים, אנו וזרענו עד עולם, מתוך שמחה והרחבת הדעת, ומתוך שפע ברכה בגשמיות עד עולם. **"הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם"**.

עמודי התווך

בס"ד

ברכת השיר והשבח לכבוד הני נדיבים בעם, אנשי חיל יראי
אלקים, שגדבה לבם הטוב, להיות חבר ושותף מידי חודש
בחודשו במפעל הקדוש כזה, להרכיב תורה ויראה טהורה
בקרב עם סגולה

ה"ה

מוה"ר ישכר דוב קויפמאן הי"ו

ואחיו מוה"ר אברהם שמעון קויפמאן הי"ו

מוה"ר צבי קליין הי"ו

מוה"ר שלמה פּעדער הי"ו

מוה"ר יוסף מרדכי כהנא הי"ו

מוה"ר יוסף בנציון שווארטץ הי"ו

מוה"ר אהרן אלימלך לעפקאוויטש הי"ו

מוה"ר יואל הירשפעלד הי"ו

מוה"ר יודא ארי' מיללער הי"ו

מוה"ר מאיר מרדכי בערקאוויטש הי"ו

ויה"ר מן קדם אבוהון דבשמיא, דזכות זה יעמוד להם ולזרעם
עד עולם, עם רוב תענוג ונחת דקדושה כל הימים

יאמיץ לבך

איז דא נאך א נקודה פון 'נכנס יין יצא סוד': **עס איז דא ביי יעדן איינעם באהאלטענע כוחות הנפש פון שמירת הברית, פון אמונה, פון אזעלכע כוחות אדירים וואס איז הפלא ופלא!!** און דער בעל דבר איז דאס מעלים, ער לאזט עס נישט דערוועקן. דער אר"י הקדוש זאגט, אז דאס איז דער סוד פון "עד דלא ידע". דער סוד פון דעם איז, אז ס'איז דא באהאלטענע כוחות דקדושה נעלמים, און מען קען זיי נישט געבן קיין שפע. פארוואס? ווייל אז מען גיט זיי שפע, כאפט עס די סטרא אחרא צו. (אבער) דער "עד דלא ידע" פארטומלט זיי, און די שפע גייט צו דער נקודה, די נקודה דערוועקט זיך, עס ווערט דערוועקט!

דאס איז דער ענין פון "לבסומי כפוריא" - צו דערוועקן די כוחות אדירים וואס מען האט אין זיך, עס זאל זיך דערוועקן, נכנס יין יצא סוד, **דער סוד פון דעם אייגענעם גרויסקייט וואס מען האט אין קדושה, אין עבודה, אין אמונה!**

(קונטרס דורשי יחודך מאמר ג' - גאולה בתוך הגלות)